

mener derfor at burde gøre adgangen til det nævnte tilskud afhængig af, at det gennemsnitlige kontingent i kassen udgør 3 pct. eller derover af den gennemsnitlige årsfortjeneste i kassen, beregnet efter lovens § 13, stk. 3 (nyt stk. 2). Ved et sådant kriterium vil man netop opnå at hjælpe kasser, der økonomisk har vanskeligt ved at klare sig, idet i almindelighed kun sådanne kasser vil pålægge deres medlemmer et kontingent af den nævnte størrelse, ligesom det sikres, at kun kasser, der selv bidrager væsentligt til løsning af de foreliggende vanskeligheder, kommer i betragtning. Der er derhos ved, at kontingentet er sat i forhold til årsindtægten, taget hensyn til medlemmernes evne til selv at bære udgifterne. Der ligger også i det valgte kriterium en vis hensyntagen til ledigheden i kassen, idet et kontingent af den omhandlede størrelse i almindelighed vil være forårsaget af en betydelig ledighed i kassen. Man har dog, som en yderligere garanti for, at tilskudsreglen kun finder anvendelse i tilfælde, hvor der virkelig er behov derfor, ment at burde optage et krav om en vis ledighed som betingelse for, at tilskuddet kan ydes. Som kriterium er man herved standset ved normalledighedsprocenten for samtlige kasser, det vil sige den gennemsnitlige ledighedsprocent i samtlige kasser i de sidste 30 år med udskyldelse af de 10 dårligste år, jfr. § 13, stk. 1 c), sidste punktum, hvilken procent pr. 31. marts 1949 er beregnet til 14,0. En kasse kan siges i almindelighed at burde indrette sine forhold på at kunne imødegå en sådan normal ledighed, og man har derfor ment at burde gøre det til en betingelse for at yde tilskuddet med de fulde 75 pct., at kassen foruden at have et kontingent af den ovenfor nævnte størrelse har en ledighed, der overstiger normalledighedsprocenten for samtlige kasser.

Da det imidlertid må anses for uheldigt, om en kasse fuldstændig skal miste tilskud til børnetillæg og forsørgertillæg, blot fordi ledighedsprocenten kommer til at ligge en brøkdel under den fastsatte procentsats, har man dog ment inden for en vis grænse og efter en faldende skala at burde give kasser med lidt mindre ledighedsprocent end normalledighedsprocenten for samtlige kasser adgang til det omhandlede tilskud. Til belysning af rimeligheden af denne regel kan man oplyse, at såfremt den nu foreslåede refusionsregel havde haft gyldighed fra 1. april 1946, ville arbejdsmændenes arbejdsløshedskasse, der på grundlag af kontingent, årsindtægt og ledighed i året 1946—47 ville være berettiget til et tilskud på 75 pct., uden

en sådan skala ganske være blevet udelukket fra det omhandlede tilskud for regnskabsårene 1947—48 og 1948—49.

Det foreslås herefter, at der til kasser, hvor det gennemsnitlige årskontingent udgør 3 pct. eller derover af den gennemsnitlige årsfortjeneste i kassen i vedkommende regnskabsår beregnet efter § 13, stk. 3 (nyt stk. 2), og i hvilke ledigheden har oversteget normalledighedsprocenten for samtlige kasser, jfr. § 13, stk. 1 c), sidste punktum, ydes et tilskud på 75 pct. af kassernes udgifter til børnetillæg og af hver kasses merudgift ved at yde forsørgere højere dagpenge end ikke-forsørgere. For kasser, hvis ledighedsprocent har været lig med eller mindre end normalledighedsprocenten for samtlige kasser, foreslås det at nedsætte tilskudsprocenten med 5 points, når ledighedsprocenten er indtil 1 point mindre end normalledighedsprocenten, og derefter med 5 points, hver gang ledighedsprocenten falder med 1 point i forhold til normalledighedsprocenten, dog således at tilskuddet bortfalder, hvis tilskudsprocenten herved kommer ned under 50. Refusionen foreslås ydet fra den 1. april 1949 at regne, således at tilskuddet første gang skulle komme til udbetaling sammen med det øvrige statstilskud i november—december 1950.

Med hensyn til størrelsen af de udgifter, forslaget må antages at medføre for det offentlige, bemærkes følgende:

Normalledighedsprocenten er som foran nævnt ved udgangen af regnskabsåret 1948—49 beregnet til 14,0, og efter forholdene i dette regnskabsår iøvrigt ville følgende kasser være kommet i betragtning med den for hver enkelt kasse anførte tilskudsprocent:

Arbejdsmændenes arbejdsløshedskasse	70	pct.
Brolæggernes arbejdsløshedskasse	65	-
Gartneriarbejdernes arbejdsløshedskasse	65	-
Malersvendenes arbejdsløshedskasse	60	-
Søfyrbødernes arbejdsløshedskasse	75	-

De nævnte kasser ville herefter, såfremt de foreslåede refusionsregler havde været gældende i 1948—49, have modtaget ca. 8,7 mill. kr. som refusion af børnetillæg og ca. 9,1 mill. kr. som refusion af forsørgertillæg eller ialt ca. 17,8 mill. kr.

Den faktiske størrelse af det årlige tilskud i henhold til de foreslåede regler vil selvsagt afhænge af, hvor mange og hvilke kasser der i de enkelte år vil opfylde betin-